KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 11.12.2007
KOM(2007) 803 endelig
DEL I

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL DET EUROPÆISKE RÅD

Strategisk rapport om den fornyede Lissabon-strategi for vækst og beskæftigelse: Igangsætning af den nye cyklus (2008-2010)

Opretholdelse af forandringstempoet

OPRETHOLDELSE AF FORANDRINGSTEMPOET

Ved på ny at igangsætte Lissabon-strategien i 2005 og igen at fokusere på vækst og beskæftigelse er Europa kommet en lang vej. Der er allerede sket en betydelig og permanent ændring i den måde, Unionen arbejder på: Et snævert partnerskab og en klar adskillelse af ansvarsområder mellem medlemsstaterne og Kommissionen har gjort det muligt at tage et stort skridt fremad.

Resultaterne er allerede synlige. Økonomien klarer sig meget bedre end i 2005. Vækstallene er overbevisende. Der er skabt omkring 6,5 mio. nye arbejdspladser i de sidste to år. Der forventes skabt yderligere 5 mio. arbejdspladser frem til 2009. Bag disse tal står der millioner af europæere, som er kommet ud af håbløs arbejdsløshed, og hvis liv er ændret til det bedre.

Selvfølgelig er en del af det nuværende opsving konjunkturbestemt. Men de strukturreformer, som er gennemført i medlemsstaterne og Unionen inden for rammerne af Lissabon-strategien i de seneste år, har gjort en forskel, og de er den bedste beskyttelse mod en konjunkturnedgang.

Lissabon-strategien er det instrument, som EU har iværksat for at ledsage ændringerne. Dette gør den til en væsentlig del af Unionens reaktion på globaliseringen, idet den hjælper europæerne med at forme dette nye sæt af udfordringer og muligheder.

Reformer kan gøre ondt. De er somme tider upopulære. Men reformvejen er den eneste, der er i samklang med nutidens behov. Den succes, vi har haft indtil nu, skulle anspore os til en yderligere indsats i næste fase af strategien.

Dette betyder opretholdelse af forandringstempoet. Der er stadig for mange ubeskæftigede europæere. Vi har stadig ikke de bedste vilkår for et blomstrende erhvervsliv. Europa er stadig opsplittet, når vi taler innovation og forskning og udvikling; bidraget fra den private sektor er stadig utilstrækkeligt. Vi er først nu begyndt at ændre EU til en kulstoffattig økonomi. Da der er risiko for en global afmatning i væksten, er det vigtigt, at vi presser på med reformer og øger vores økonomiers modstandsdygtighed.

Lissabon-strategien kræver stærkt lederskab. Når Europa viser dette lederskab, følges det op af handling. De prioriterede aktioner, der blev aftalt på forårsmødet i Det Europæiske Råd (2006), har skabt virkelig fremdrift. Det er nu meget lettere og hurtigere at påbegynde virksomhed i alle medlemsstaterne. Der er aftalt fælles principper om flexicurity. Dette giver os en stærkt udgangspunkt for nye politiske initiativer.

Vi må udnytte denne fremdrift og blive enige om en fokuseret liste med ambitiøse nye aktioner. Her er nogle få eksempler på, hvad vi er nødt til at gøre i fællesskab:

- få antallet af elever, der forlader skolen tidligt, bragt ned, så vi sikrer, at ingen lades tilbage i globaliseringens tidsalder,
- give Europa en ny "femte frihed", fri bevægelighed for viden, for at give Europa mulighed for at drage fuld nytte af sit kreative potentiale,
- udbrede højhastighedsinternettet for at stimulere til innovation og holde Europa på forkant med internetudviklingen,

– stimulere små og mellemstore virksomheder ved hjælp af en europæisk lov om små virksomheder,

– mærkbart forbedre energieffektiviteten i vores bygninger og anvende vores enorme offentlige indkøbsbudgetter til at tvinge ændringer igennem,

– styrke uddannelses-, forsknings- og innovationstrekanten, navnlig i kraft af etableringen og driften af Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (EIIT) og de fælles teknologiinitiativer.

Europa har en enestående lejlighed til at ændre sig selv til en kreativ, moderne, innovationsvenlig og kulstoffattig økonomi med et dynamisk erhvervsklima, en højtuddannet arbejdsstyrke og uddannelse af høj kvalitet, som er understøttet af en stærk social model. Lissabon-strategien for vækst og beskæftigelse er et led i indsatsen for at bringe velstand til europæerne i kraft af en dagsorden for bedre adgang, bedre muligheder og større solidaritet, som vil sætte os i stand til at drage fordel af at være åbne over for den omkringliggende verden og forme globaliseringen, så den afspejler europæiske værdier.

José Manuel Durão Barroso

Bruxelles, den 11. december 2007

INDHOLDSFORTEGNELSE

1. Indledning 5

2. Strukturreformer gennemført i løbet af den første Lissabon-cyklus (2005-2008) 6

3. Uddybning af Lissabon-strategien i den næste Lissabon-cyklus 7

3.1. En forstærket indsats for at gennemføre reformer på nationalt plan 7

3.2. Styrkelse af samordningen af den økonomiske politik 8

3.3. Reformer, der er nødvendige på fællesskabsplan, herunder Fællesskabets Lissabon-program 9

3.4. Opstilling af den eksterne dagsorden 9

3.5. Integrering af Fællesskabets, nationale og internationale aktioner i en effektiv politisk respons 10

4. Aktioner på de fire prioritetsområder 11

4.1. Investering i mennesker og modernisering af arbejdsmarkederne 11

4.2. Frigørelse af forretningsmulighederne, navnlig hos små og mellemstore virksomheder 13

4.3. Investering i viden og innovation 14

4.4. Energi og klimaændringer 16

5. Opfølgning efter Det Europæiske Råds forårsmøde i 2008 17

1. INDLEDNING

Med den nye igangsættelse af Lissabon-strategien i 2005 forpligtede Den Europæiske Union og dens medlemsstater sig til et nyt partnerskab, der tager sigte på at sikre varig vækst og beskæftigelse.

Næsten tre år senere er resultaterne af dette partnerskab helt tydelige. Den økonomiske vækst er steget fra 1,8% i 2005 og forventes at nå op på 2,9% i 2007 og 2,4% i 2008. Selv det meste af det nylige opsving er konjunkturbetinget, har strukturreformer i medlemsstaterne også ydet et bidrag. Der er skabt omkring 6,5 mio. nye arbejdspladser i de sidste to år. Der forventes skabt yderligere 5 mio. arbejdspladser frem til 2009. Arbejdsløsheden forventes at falde til under 7%, hvilket er det laveste niveau siden midten af 80'erne. Beskæftigelseskvoten, som for tiden ligger på 66%, har bevæget sig tættere på det overordnede Lissabon-mål på 70%. For første gang i ti år har en kraftig stigning i beskæftigelsen været akkompagneret af en robust vækst i produktiviteten. Levestandarden i de medlemsstater, der for nylig har sluttet sig til EU, er tydeligvis for opadgående.

Det er imidlertid ikke alle medlemsstaterne, der har iværksat reformer med samme beslutsomhed. Reformer på nogle områder, såsom åbning af markeder og en indsats over for segmenteringen af arbejdsmarkedet, er sakket agterud. Samtidig er forholdene blevet mindre gunstige som følge af en global økonomisk afmatning, uro på finansmarkederne og højere råvarepriser.

På det uformelle møde i Det Europæiske Råd i Lissabon i oktober 2007 drøftede stats- og regeringscheferne den europæiske respons på globaliseringen[1]. De bekræftede, at den fornyede Lissabon-strategi spiller en central rolle, og de opfordrede til, at den kommer at spille en endnu større rolle i den næste cyklus. De understregede også, at EU bør benytte strategien til at hjælpe med at forme globaliseringen i overensstemmelse med egne værdier og interesser. Unionens udviklingsmodel, der kombinerer konkurrenceevne med solidaritet og bæredygtighed, og dens lange erfaring med økonomisk integration, kan være betydningsfulde aktiver i globaliseringens tidsalder. Med undertegnelsen af Lissabon-traktaten vil EU gå ind i en ny fase. Efter at have løst de centrale institutionelle spørgsmål kan EU nu rette sin opmærksomhed mod spørgsmål, der direkte påvirker borgerne i deres dagligdag.

Den første del af denne meddelelse til Det Europæiske Råd i foråret 2008, redegør for Kommissionens forslag til videreførelse af strategien. Den understreger betydningen af makroøkonomisk stabilitet, men også behovet for at gennemføre udestående reformer for at styrke de fundamentale betingelser, der er nødvendige for at opretholde en solid økonomisk vækst i fremtiden og hjælpe EU med at modstå tilbageslag i den globale økonomi.

Den anden del består af en vurdering af de fremskridt, hver medlemsstat (og euroområdet) har gjort med hensyn til gennemførelse af sit nationale reformprogram og de landespecifikke henstillinger vedtaget af Rådet[2]. Tredje del er et ledsagende dokument, der indeholder en detaljeret vurdering af fremskridtene på hvert politikområde[3]. Lissabon-pakken indeholder desuden: (1) et forslag til en henstilling fra Rådet om at ajourføre de landespecifikke henstillinger og "fokuspunkter"; (2) et forslag til henstilling fra Rådet om at bekræfte de

---

1 "Europæisk interesse: at opnå fremgang i globaliseringens tidsalder" - KOM(2007) 581.

2 Rådets henstilling 2007/209/EF af 27. marts 2007 (EUT L 92 af 3.4.2007).

3 Hvad angår beskæftigelsesdelen, tjener dette også som grundlag for den fælles beskæftigelsesrapport. Den omfatter også et resumé af midtvejsvurderingen af vækstinitiativet.

integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse; (3) et nyt Lissabon-program for Fællesskabet og (4) en analyse af omlægningen af strukturfondene til støtte for vækst og beskæftigelse.

2. STRUKTURREFORMER GENNEMFØRT I LØBET AF DEN FØRSTE LISSABON-CYKLUS (2005-2008)

Selv om der er bred enighed om, hvad der skal gøres, er reformerne ikke blevet gennemført i samme tempo. Alle medlemsstaterne har gennemført gennemgribende reformer siden 2005, men nogle har gjort en mere robust indsats i forhold til udfordringerne end andre. Der har i de sidste tolv måneder været visse tegne på "reformtræthed".

På den positive side er budgetunderskuddene blevet reduceret fra 2,5% af BNP i 2005 til 1,1% som prognosticeret i 2007, mens den offentlige gæld er faldet fra 62,7% i 2005 til lige under 60% i 2007. Ikke desto mindre har man ikke i fuldt omfang benyttet sig af muligheden for med udgangspunkt i de forholdsvis gode vækstbetingelser at mindske strukturunderskuddene, især i euroområdet.

I nogle medlemsstater er de stadig bedre vækstbetingelser blevet ledsaget af en gradvis opbygning af ubalancer, hvilket de store underskud på de løbende poster med tegn på overophedning, tabet af konkurrenceevne, den større gældsætning hos husholdningerne og de hurtigt stigende ejendomspriser bærer vidnesbyrd om.

Euroen har været en stabiliserende faktor. Den har haft en positiv indflydelse på det indre markeds funktion til fordel for euroområdet og EU som helhed. Den potentielle skønnede BNP-vækstrate i euroområdet er steget med 0,2 procentpoint siden 2005 til 2,25%, hvilket delvis skyldes virkningerne af strukturreformerne.

Væksten i produktiviteten nåede op på 1,5% i 2006, sammenlignet med en årlig vækstrate på 1,2% mellem 2000 og 2005. Europa sakker imidlertid stadig bagud i forhold til andre førende økonomier, både med hensyn til investeringer i informations- og kommunikationsteknologier (IKT) og med hensyn til disse investeringers anvendelse til at øge produktiviteten. Det er gået langsomt med at åbne netværksindustrier og tjenesteydelser op for konkurrencen, og der er stadig betydelige hindringer for markedsadgangen. Nogle medlemsstater sakker bagud med gennemførelsen af direktiverne om det indre marked. På lignende måde har bestræbelserne på at forbedre rammerne for intellektuel og industriel ejendomsret og øge standardiseringstempoet ikke båret frugt.

EU's dagsorden for bedre regulering er gradvis ved at blive ført ud i livet, selv om mange medlemsstater stadig mangler at gennemføre de nødvendige instrumenter, herunder konsekvensvurdering og metoder til at måle og mindske de administrative byrder.

Det er nu meget lettere og billigere at påbegynde virksomhed i alle medlemsstaterne. Europa som helhed har imidlertid endnu ikke en dynamisk iværksætterkultur. Alt for ofte er indsatsen for at forbedre erhvervsklimaet for ukoordineret i stedet for at være del af en integreret strategi, der er rettet mod små og mellemstore virksomheders vækst. Mens medlemsstaterne har fastsat mål, hvor de forpligter sig til i betydelig grad at øge investeringerne i FoU, hvilket ville hjælpe EU med at nærme sig målet på 3% af BNP inden 2010, viser erfaringerne ikke, at denne ambition er opfyldt.

Væksten i beskæftigelsen har været imponerende, selv om nogle regioner og grupper har draget mindre fordel heraf. Mange medlemsstater er begyndt at reformere deres pensionssystemer og deres systemer for tidlig tilbagetrækning. Dette har bidraget til en stor og vedholdende stigning i beskæftigelseskvoten for ældre arbejdstagere, selv om der stadig mangler en del for at nå målet på 50%. Beskæftigelsesfrekvensen for kvinder er steget markant (med 57,2% er den ved at nå målet på 60%), selv om medlemsstaterne bør tage yderligere skridt til at fremme ligestillingen mellem kønnene på arbejdsmarkedet.

Omkring halvdelen af medlemsstaterne har udformet - eller er ved at udforme - politikker på grundlag af en "flexicurity"-strategi. Alligevel er den politiske respons fragmenteret. Der er sat en vedholdende bevægelse i gang, væk fra en passiv til en aktiv arbejdsmarkedspolitik. Medlemsstaterne er i færd med at reformere socialsikringssystemerne, især ved hjælp af ændringer i deres skatte- og ydelsessystemer, så der skabes en bedre balance mellem rettigheder og forpligtelser. Der er indført mere fleksible arbejdskontrakter for særlige kategorier (f.eks. nye jobsøgende), men dette er ikke i tilstrækkelig grad fulgt op af muligheder for at erhverve nye kompetencer, som hjælper arbejdstagerne med at avancere på arbejdsmarkedet. Den vanskeligere opgave med at reformere reglerne for andre former for kontrakter har kun fået liden opmærksomhed. Som et resultat heraf er mange arbejdsmarkeder forblevet segmenterede med godt beskyttede fastansatte og flere løst ansatte på kontrakter med usikre fremtidsudsigter.

På lignende måde lever livslang læring ikke op til, hvad der kræves, især blandt de lavtuddannede, som har mest brug for det. Uddannelsessystemerne som helhed er ikke i tilstrækkelig grad indrettet på at tilfredsstille arbejdsmarkedets behov.

EU har taget de første skridt til at gå over til at blive et kulstoffattigt samfund. Der er gjort fremskridt med at nå det overordnede Kyoto-mål for EU, og på mødet i Det Europæiske Råd i foråret 2007 forpligtede EU sig til ambitiøse mål for nedbringelse af drivhusgasser og for forøgelse af andelen af vedvarende energi senest i 2020.

En detaljeret redegørelse for fremskridtene på medlemsstatsniveau findes i del II til denne meddelelse.

3. UDDYBNING AF LISSABON-STRATEGIEN I DEN NÆSTE LISSABON-CYKLUS

Selv om EU's økonomi er i bedre form end i 2005, går EU ind i den nye Lissabon-cyklus på baggrund af en langsommere global vækst og risici, der skyldes uroen på finansmarkederne og stigende olie- og råvarepriser. Det er derfor nu, at der skal træffes beslutning om at sætte kraftigere ind med gennemførelsen af strategien for at stive tilliden af og styrke de grundlæggende økonomiske forhold, så man er i stand til at modstå eventuelle økonomiske tilbageslag.

3.1. En forstærket indsats for at gennemføre reformer på nationalt plan

Den vigtigste udfordring for medlemsstaterne i den næste cyklus er at gennemføre de udestående reformer, især på de områder, som er beskrevet detaljeret i de landespecifikke henstillinger og "fokuspunkter".

Da det tager tid at gennemføre reformer og se resultaterne heraf, foreslår Kommissionen at opretholde de nuværende sæt henstillinger i så godt som uændret form og at finjustere dem i lyset af de fremskridt, der er gjort, siden de blev vedtaget i foråret 2007.

For at maksimere deres indvirkning på vækst og arbejdspladser er det kravet, at den nye generation af EU's programmer for samhørighedspolitikken skal "øremærke" over 60% af disse midler[4] til støtte for de nationale reformprogrammer (NRP). Der vil stå 347 mia. € til rådighed for samhørighedspolitikken i perioden 2007-2013. Dette vil blive suppleret med national offentlig og privat medfinansiering på omkring 160 mia. €. I alt vil der årligt blive mobiliseret 70 mia. € indtil 2013, hovedsagelig til støtte for de nationale reformprogrammer. Nu hvor programmeringsfasen er afsluttet, er det vigtigt at sikre, at udgifterne afspejler forpligtelserne til øremærkning, og at de ikke efterfølgende flyttes over på lavere prioriterede områder.

De lokale og regionale myndigheder er allerede aktivt involveret i den fornyede Lissabon-strategi gennem programmering og gennemførelse af øremærkede samhørighedsprogrammer. Det er nødvendigt med en yderligere indsats for at styrke en større involvering fra interessenternes side og at intensivere udvekslingen af erfaringer, ideer og bedste praksis, som allerede står meget stærkt i strategien. I denne sammenhæng hilser Kommissionen den store interesse velkommen, som er kommet til udtryk hos Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget for især at følge med i omfanget af interessenternes involvering i strategien.

3.2. Styrkelse af samordningen af den økonomiske politik

Medlemsstaternes økonomier er i høj grad indbyrdes afhængige. Der er mange fordele at hente, hvis alle bevæger sig i samme retning, og hvis reformerne afpasses efter hinanden i tide. Den nye styring af Lissabon-strategiens med dens vægt på partnerskab mellem EU og medlemsstaterne har bestået sin prøve. De integrerede retningslinjer er et nøgleinstrument for en snævrere økonomisk-politisk samordning under den nye strategi. De udgør de generelle rammer, inden for hvilke medlemsstaterne på forskellige udviklingstrin og med forskellige sociale systemer og institutionelle rammer kan gennemføre deres egne nationale reformagendaer, og er tilstrækkeligt bredt anlagte til at give mulighed for tilpasninger i lyset af ændringer i det politiske klima. Der er også bred konsensus mellem medlemsstaterne og interessenterne om, at retningslinjerne ikke bør ændres, og at fokus skal fastholdes på gennemførelsen[5].

Af disse grunde foreslår Kommissionen at bekræfte de nuværende retningslinjer for den næste cyklus, samtidig med at der foretages en opdatering af de forklarende bemærkninger, som forklarer den kontekst, inden for hvilken retningslinjerne bør gennemføres. Dette omfatter f.eks., at der lægges større vægt på foranstaltninger, der tager sigte på at investere mere i mennesker og på at modernisere arbejdsmarkederne. Medlemsstaterne bør tage deres nationale reformplaner op til revision for at sikre, at det er ajourført til den nye cyklus, og de bør fortsætte med at inddrage en bred vifte af interessenter i udviklingen og gennemførelsen af disse planer.

---

4 De øremærkede kategorier skal tegne sig for mindst 60% i de mindre udviklede regioner, der er støtteberettigede under konvergensprogrammerne, og 75% i de relativt mere velstående regioner, der er støtteberettigede under konkurrenceevne- og beskæftigelsesprogrammerne. Disse tærskler gælder på frivillig basis for de medlemsstater, der sluttede sig til EU efter maj 2004.

5 Evaluation of the Integrated Guideline Package for Growth and Jobs, Draft Final Report, October 2007, Eureval and Rambøll Management, og Ecofin-Rådet konklusioner (13.11.2007).

Erfaringerne over de sidste tre år har vist, at koordineringen af reformerne bør styrkes yderligere. Kommissionen foreslår derfor, at medlemsstaterne drøfter deres specifikke politiske holdninger til de landespecifikke henstillinger og "fokuspunkter" som led i den multilaterale overvågningsproces i Rådet. For at strukturere debatten bør hver medlemsstat som led i sin gennemførelsesrapport forelægge en handlingsplan, hvori den redegør for de foranstaltninger, den vil træffe for at følge op på henstillingerne og/eller fokuspunkterne.

Desuden er argumentet for at koordinere reformerne endnu stærkere i euroområdet. Forslag om mere effektiv koordinering og styring i euroområdet vil indgå som led i gennemgangen af ØMU'en i anledning af dennes tiårsdag, som Kommissionen vil forelægge før sommeren 2008.

3.3. Reformer, der er nødvendige på fællesskabsplan, herunder Fællesskabets Lissabon-program

Fællesskabets nye Lissabon-program (FLP) er Fællesskabets bidrag til den fornyede Lissabon-strategi. Programmet skal ses som modstykke til nationale reformprogrammer, og det fastlægger de fællesskabsforanstaltninger, som tilføjer medlemsstaternes reformer den størst mulige merværdi, og som giver den største indvirkning på vækst og beskæftigelse. Mens nogle FLP-foranstaltninger kun kræver vedtagelse i Kommissionen, kræver de fleste også først og fremmest vedtagelse i Rådet og Parlamentet. Der er behov for en samordnet politisk indsats fra alle EU-institutionernes side for at nå til enighed om disse foranstaltninger inden for den næste cyklus for at fremme vækst og beskæftigelse. Hele FLP er gengivet i en særskilt meddelelse.

Det er vigtigt på fællesskabsplan at lukke de resterende huller i det indre marked, især med hensyn til tjenesteydelser, så man kan høste de fulde fordele af de nationale reformer. Kommissionen har for nylig forelagt sin vision for det indre marked i den 21. århundrede[6]. Nogle af de foreslåede foranstaltninger vil blive gennemført via FLP. De sigter mod at give forbrugere og små virksomheder større indflydelse og forbedre gennemførelsen og håndhævelsen af det indre markeds regler, f.eks. i kraft af "centre for det indre marked" på nationalt plan og regelmæssig overvågning af forbrugerprisudviklingen. Håndhævelse af forbrugerlovgivningen vil hjælpe forbrugerne med at foretage deres valg af producenter, hvorved konkurrenceevnen fremmes.

3.4. Opstilling af den eksterne dagsorden

Selv om EU er nødt til at beskytte sine borgere, interesser og værdier, kan protektionisme ikke være løsningen. Som verdens førende handelsmagt og investor betyder Unionens åbenhed lavere omkostninger for industrien, lavere priser og flere valgmuligheder for forbrugerne, en konkurrencemæssig stimulering af erhvervslivet og nye investeringer.

Globalisering er den kontekst, inden for hvilken Lissabon-strategien opererer, og dette skal indbygges mere effektivt gennemførelsen af denne. Det kan gøres på flere måder:

– Unionen bør benytte alle sine instrumenter til at sikre, at dens åbenhed opretholdes og matches af øget adgang til tredjelandes markeder for dens virksomheder.

---

[6] "Et indre marked for Europa i det 21. århundrede" - KOM(2007) 724.

Multilaterale forhandlinger, især den succesrige afslutning af Doha-handelsrunden, og igangværende bilaterale handelsforhandlinger skal bruges til at åbne for nye markedsmuligheder og fjerne told- og andre handelshindringer[7]. De bør også benyttes til at fremme en regelbaseret tilgang til støtte for høje sociale og miljømæssige beskyttelsesstandarder. Desuden vil Kommissionen årligt rapportere om markedsadgang og udpege de lande og sektorer, hvor der stadig er betydelige hindringer. Dette skulle normalt give anledning til konsultationer med de pågældende lande. Hvis problemet varer ved, bør det overvejes at benytte Fællesskabets handelsinstrumenter og/eller skride til handling gennem WTO. Opmærksomheden vil især være henledt på at forbedre adgangen til de offentlige indkøbsmarkeder og håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, fair konkurrence samt markedsadgang for SMV'er.

– EU bør ajourføre sine strategiske dialoger med centrale tredjelande for at finde frem til løsninger, der er i begge parters interesse, fremme højere standarder og opnå større regulatorisk konvergens.

  Takket være sine erfaringer med det indre marked kan EU bidrage med specifik ekspertise (f.eks. om markedsintegration, social beskyttelse, beskæftigelse og arbejdstageres rettigheder, sundhedsvæsen, miljøbeskyttelse, konkurrenceregler, told), som kunne være til fordel for dets partnere, mens drøftelserne også kunne føre til løsninger på områder, hvor EU har strategiske interesser (f.eks. markedsadgang, energi, klimaændringer, styring af indvandringen, anstændige arbejdsforhold, teknologisk standarder og intellektuelle ejendomsrettigheder samt en SMV-politik). Der bør opstilles nye strategier under hensyntagen til hver af parternes specifikke forhold, såsom det for nylig oprettede transatlantiske økonomiske råd. Man bør have opmærksomheden særlig henledt på Unionen naboer.

3.5. Integrering af Fællesskabets, nationale og internationale aktioner i en effektiv politisk respons

På mødet i Det Europæiske Råd i foråret 2006 blev der opnået enighed om fire prioritetsområder, der skulle udgøre pillerne i den fornyede strategi (viden og innovation, frigørelse af forretningsmulighederne, investering i mennesker og modernisering af arbejdsmarkederne og energi/klimaændringer). Disse områder er indbyrdes forbundne; hvis der føres en parallel politik på disse områder, udgør de en integreret politisk strategi.

På hvert af disse områder vedtog Det Europæiske Råd på sit møde i foråret 2006 også et begrænset antal specifikke, konkrete aktioner, der skal være gennemført ved udgangen af den første cyklus. Succesraten for gennemførelse af disse aktioner er god. For eksempel er det nu muligt i næsten alle medlemsstaterne at påbegynde virksomhed inden for en uge i kraft af et fælles henvendelsessted (one-stop-shop). Der er blevet opnået enighed om et fælles sæt flexicurity-principper. Der blev sat yderligere skub i mindskelsen af de administrative byrder som følge af en beslutning truffet af Det Europæiske Råd om at fastsætte et mål på 25%. Disse eksempler viser, at den fornyede Lissabon-strategi kan benyttes til at tilbyde erhvervslivet og borgerne direkte og håndgribelige fordele. Alt dette udgør en solid platform, hvorfra Det Europæiske Råd kan sende en yderligere impuls til gennemførelse af strategien

[7] "Det globale Europa - i konkurrencen på verdensmarkedet - et bidrag til EU's strategi for vækst og beskæftigelse" - KOM(2006) 567.

ved at blive enige om et begrænset sæt yderligere aktioner, der skal være afsluttet senest i 2010.

Den fornyede strategi bygger på en partnerskabstilgang, hvor det erkendes, at hvert niveau skal spille sin fulde rolle for at tage de fælles udfordringer op. Prioritetsområderne er en måde, hvorpå de forskellige niveauer kan bringes sammen. I de tilfælde, hvor aktionerne skal gennemføres af medlemsstaterne, skulle de kunne blive en del af de nationale reformplaner: Hvis der kræves handling på fællesskabsniveau, bør aktionerne gennemføres gennem FLP. Desuden kan mage af dem kun realiseres, hvis de bakkes op af en proaktiv politik udadtil, der skal hjælpe EU med at forme globaliseringen og drage fordel af de muligheder, denne tilbyder.

4. AKTIONER PÅ DE FIRE PRIORITETSOMRÅDER

4.1. Investering i mennesker og modernisering af arbejdsmarkederne

"Flexicurity" skaber en balance mellem fleksibilitet (flexibility) og sikkerhed (security) på arbejdsmarkedet. Formålet er at sikre, at alle borgere kan nyde en høj grad af sikkerhed i beskæftigelsen, dvs. at de let kan finde et godt job i hver fase af deres erhvervsaktive liv. Den hjælper i lige høj grade arbejdstagere og arbejdsgivere til at gribe de muligheder, som globaliseringen tilbyder. Efter den enighed, der er kommet i stand mellem arbejdsmarkedets parter opfordres Det Europæiske Råd til at slutte op bag Kommissionens forslag om fælles principper for "flexicurity"[8]. Medlemsstaterne bør nu gennemføre dem og tilpasse dem deres egne specifikke situation.

Det er af afgørende betydning at få skærpet indsatsen for at bekæmpe fattigdom og social udstødelse og for at integrere marginalgrupper, især ved en aktiv integrationspolitik. Det ligger centralt i den fornyede Lissabon-strategi, at fattigdommen skal mindskes, idet strategien lægger vægt på vækst og beskæftigelse og gennemførelsesforanstaltninger, som investerer i folks evner, skaber lige muligheder, en passende social beskyttelse og gode beskæftigelsesmuligheder. Støtten til lavtuddannede arbejdstagere, indvandrere og handicappede skal forstærkes, navnlig ved at fremme udviklingen af kompetencer.

Flere investeringer i uddannelse og kompetencer gennem folks levetid er ikke blot af afgørende betydning for Europas succes i globaliseringens tidsalder, men også en af de mest effektive måder til at bekæmpe ulighed og fattigdom. Det er i en meget tidlig alder, at børn udvikler evnen til at tilegne sig viden gennem resten af livet. Senere i undervisningen på primær- og sekundærtrinnet bliver læsefærdighed en forudsætning for at klare sig i det videre uddannelsesforløb. Imidlertid kan en ud af hver femte femtenårige i Europa ikke læse tilstrækkeligt godt. En ud af hver sjette 18-24-årige er gået ud af skolen kun med en uddannelse på folkeskoleniveau. Dette gør det meget vanskeligt for dem at komme ind og bide sig fast på arbejdsmarkedet. Mange ender som langtidsledige. Europa har ikke gjort synderlige fremskridt i forsøget på at nå målene på dette område. Der må gøres en beslutsom indsats for at øge unge menneskers kompetencer og sætte drastisk ind for at reducere for tidlig skoleafgang. Det, der er behov for, er at koncentrere ressourcerne over en årrække for at skabe en kursændring.

---

[8] "Mod fælles principper for flexicurity: Flere og bedre job ved hjælp af fleksibilitet og sikkerhed" - KOM(2007) 359.

Uddannelse i udlandet kan være en vigtig stimulans for personlig udvikling og indlæring af nye sprogfærdigheder. Erasmus-programmet har gjort det muligt for næsten to millioner unge europæere at studere i udlandet. Flere unge mennesker burde have mulighed for at gøre dette, så det med tiden bliver en fast bestanddel i en universitetsuddannelse.

Ved at sikre, at de kvalifikationer, man har erhvervet i en arbejdssammenhæng, anerkendes i hele Europa, vil i høj grad øge incitamentet hos folk til at fortsætte med at erhverve nye kompetencer gennem et helt arbejdsliv. Den europæiske referenceramme for kvalifikationer, der for nylig blev opnået enighed om, vil hjælpe med at realisere dette, forudsat at medlemsstaterne arbejder hurtigt og relaterer deres nationale kvalifikationssystemer og -rammer til den europæiske referenceramme.

Kompetenceudvikling og livslang læring støtter flexicurity-politikken ved at øge fleksibiliteten, beskæftigelsessikkerheden og arbejdspladsmobiliteten. Der skal udformes mere slagkraftig og mere fokuseret erhvervsuddannelsespolitikker til at tage udfordringen fra aktiv aldring op og bidrage til at hæve produktiviteten og beskæftigelsesegnetheden. Den Europæiske Socialfond kan bidrage markant til en sådan indsats.

Der bør gøres mere for at forudsige og styre fremtidens behov for kompetencer, og i betragtning af den presserende mangel på arbejdskraft og kompetencer i et stigende antal sektorer vil det være nødvendigt for Europa at forbedre den regionale og nationale arbejdsmobilitet og udforme en reguleret indvandringspolitik. En sådan politik skal ledsages af foranstaltninger for at forbedre den økonomiske og sociale integration af indvandrere.

I forbindelse med undersøgelsen af det indre marked har Kommissionen forelagt sin vision for en dagsorden for bedre adgang, bedre muligheder og større solidaritet og har iværksat en offentlig høring for at få meningstilkendegivelser om disse afgørende spørgsmål. Dette vil komme til at indgå i den fornyede sociale dagsorden, der skal vedtages i midten af 2008.

*Flere **investeringer i mennesker** ud fra princippet om **livslang beskæftigelse og uddannelse** for at **modernisere arbejdsmarkederne** og styrke den **sociale integration**:*

EU's indsats:

*- kommissionen vil foreslå en fornyet **social dagsorden** i midten af 2008, som er baseret på bedre muligheder, bedre adgang og større solidaritet, og som tager hensyn til Europas nye sociale realiteter og især dækker sådanne spørgsmål som ungdom, uddannelse, indvandring og demografi;*

*- kommissionen vil fremsætte forslag omløsning af problemet med kompetencekløften ved at forbedre forudsigelser og styring af **fremtidens kompetencekrav** i Europa;*

*- kommissionen vil fremsætte forslag om en fælles **indvandringspolitik** i 2008.*

Medlemsstaterne bør:

*- gennemføre de aftalte fælles principper om **"flexicurity"** ved at definere nationale tilgange inden for deres nationale reformplaner ved udgangen af 2008;*

- øge udbuddet af børnepasning af god kvalitet og til en rimelig pris i overensstemmelse med Fællesskabets og medlemsstaternes egne nationale mål;

*- udarbejde handlingsplaner og fastsætte mål for markant at reducere **den for tidlige skoleafgang** og forbedre **læsefærdigheden;***

*- etablere en forbindelse mellem nationale og regionale programmer og **Erasmus-programmet** for at øge antallet af studerende, der deltager i internationale udvekslinger;*

*- senest i 2010 opstille nationale **referencerammer for kvalifikationer**, der er tilpasset den europæiske ramme.*

4.2. Frigørelse af forretningsmulighederne, navnlig hos små og mellemstore virksomheder

Erhvervsklimaet i Europa er blevet forbedret som følge af medlemsstaternes gennemførelse af de beslutninger, der blev truffet på Det Europæiske Råds forårsmøde i 2006, om at indføre one-stop-shops og reducere den tid, der går med at oprette en virksomhed, til en uge eller mindre. EU skal nu gå et skridt videre og nå til enighed om en integreret politisk strategi, som tager fat om hindringerne på alle trin i udviklingen af SMV'er, og som sætter flere af de små virksomheder i stand til at udvikle sig til større virksomheder, som konkurrerer med succes på den globale markedsplads. Denne strategi kunne danne grundlag for en lov om små virksomheder, der både fastsætter principper og konkrete foranstaltninger med henblik på at støtte SMV'erne i hele deres levetid.

Det er en klar prioritet for Unionen at lukke de betydelige huller i det indre marked, især med hensyn til tjenesteydelser, så man kan høste de fulde fordele af de nationale reformer. Den fuldstændige og rettidige gennemførelse af servicedirektivet vil ikke blot skabe en ægte indre marked for tjenester, men tilbyder også en stor mulighed for at strømline procedurer, fjerne bureaukratiske procedurer, lette markedsadgangen og fremskynde indførelsen af samvirkende e-forvaltningsapplikationer.

Europas bedre reguleringsdagsorden er ved at skabe resultater, og de administrative byrder skulle være mindsket med 25% på EU-plan. Medlemsstaterne har forpligtet sig til lige så ambitiøse mål på nationalt niveau. Et vigtigt led i forbedringen af erhvervsklimaet for SMV'er og en undervurderet kilde til innovation er moderniseringen af de offentlige administrationer, navnlig med hensyn til deres indførelse af IKT. Som led i en bedre reguleringsdagsorden er mange administrationer allerede gået i gang med at opfylde de voksende forventninger; virksomheder og borgere behandles som kunder, der benyttes nye teknologier, den sociale innovation fremmes, og der foretages organisatoriske ændringer for at skabe en gennemsigtig og forudsigelig service og en effektiv klageadgang. Kommissionen vil arbejde for, at der udveksles gode eksempler.

Frigørelse af forretningsmulighederne:

EU's indsats:

*- der skal vedtages en **europæisk lov om små virksomheder**, der fastsætter en **integreret politisk strategi** for at frigøre vækstpotentialet på hvert trin i **SMV'ernes** levetid;*

*- der skal arbejdes i retning af målet om at mindske de **administrative byrder i** EU med 25% senest i 2012 og at gennemføre et ambitiøst forenklingsprogram;*

***- det indre marked** skal styrkes, **konkurrencen indenfor tjenesteydelser** skal øges, og der skal tages yderligere skridt til at integrere markederne for finansielle tjenester.*

Medlemsstaterne skal i deres aktioner:

*- gøre en vedholdende og konsekvent indsats for at gennemføre **servicedirektivet** ved udgangen af 2009, afslutte screeningen og vurderingen af den nationale lovgivning før udgangen af 2008 og parallelt hermed oprette enkelte kontaktpunkter og indføre elektroniske procedurer samt et effektivt system for administrativt samarbejde over grænserne;*

*- fastsætte og bebude nationale mål for **mindskelse af den administrative byrde** før mødet i Det Europæiske Råd i foråret 2008;*

*- gøre fuld brug af de muligheder, der opstår i forbindelse med gennemførelsen af servicedirektivet dagsordenen for bedre regulering, så **moderniseringen af de offentlige administrationer** kan fortsættes.*

4.3. Investering i viden og innovation

Som følge af beslutningerne truffet på mødet i Det Europæiske Råd i foråret 2006 har medlemsstaterne fastsat mål og taget skridt til at øge investeringerne i forskning og udvikling. Det Europæiske Forskningsråd og adskillige fælles teknologiinitiativer er ved at komme i stand på grundlag af Kommissionens forslag. Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (EIIT) forventes at begynde sit arbejde i 2009. I de nye programmer for samhørighedspolitikken vil der blive stillet mere end 85 mia. € til rådighed for investeringer i viden og innovation.

Disse første skridt går i den rigtige retning, men der er behov for mere, hvis Europas ambitioner skal opfyldes. Medlemsstaterne bør træffe yderligere foranstaltninger til at opfylde deres investeringsmål for FoU for 2010. Dette er særlig påtrængende, da EU's FoU-rate faldt en smule i 2006, da væksten i FoU-investeringerne ikke fulgte med den kraftigere vækst i BNP.

Med globaliseringen udliciteres FoU i stigende grad til andre dele af verden. I Europa er omkostningerne ved at beskytte og håndhæve innovation for høje. Licenser til at distribuere indhold er stadig nationalt baseret. Procedurerne for fastsættelse af indbyrdes kompatible standarder er alt for langsomme. Frekvenserne forvaltes stadig på en fragmenteret måde, hvilket sætter en bremseklods på udviklingen af ny højteknologiske produkter og grænseoverskridende tjenesteydelser. Alt for mange barrierer, herunder juridiske, forhindrer universiteter, forskningsinstitutter, virksomheder og forskere i at arbejde sammen. Dette virker også begrænsende på en af Europas stærke sider: dens befolknings kreativitet og opfindsomhed.

For at vende denne tendens behøver Europa en "femte frihed" – fri bevægelighed for viden – til at supplere de fire friheder, fri bevægelighed for varer, tjenesteydelser, mennesker og kapital. Denne "femte frihed" skulle fremme EU's overgang til en innovativ, kreativ videnøkonomi.

– En dimension er et ægte europæisk forskningsområde, hvor der ikke blot findes de rette rammebetingelser til at stimulere og belønne innovation, men hvor EU og national FoU-programmer supplerer hinanden; hvor ressourcer allokeres på konkurrencemæssige betingelser til videnskabelig ekspertise, hvor det er let for universiteterne og virksomhederne at samarbejde, hvor grader anerkendes fuldt ud, og hvor studerende, akademikere, forskere og højtkvalificerede arbejdstagere kan bevæge sig frit rundt og let indgå i et samarbejde med det internationale videnskabelige samfund.

– Europa må også samle sine ressourcer i en pulje med henblik på den næste generation af større faciliteter til fremtidige laboratorier og instrumenter, hvilket er absolut nødvendigt, hvis EU forsat skal være helt fremme i frontlinjeforskningen i de næste årtier. Der er aftalt en fælles dagsorden for identifikation af de prioriterede forskningsfaciliteter lige fra lasere, teleskoper og havundersøgelser til databaser for kræftforskning. Da de ressourcer, der er nødvendige for at igangsætte dem, overstiger hver enkelt medlemsstats kapacitet, er det nødvendigt at træffe nationale beslutninger om, hvordan man forener kræfterne.

– Informations- og kommunikationsteknologier, drevet frem af højhastighedsinternet, er nøglen til at øge produktiviteten og stimulere innovationen i Europa. Alt for mange små virksomheder og borgere har endnu ikke forbindelse til højhastighedsinternettet, hvilket hæmmer deres udvikling og innovationspotentiale. I takt med den stigende konkurrence på telemarkederne er der behov for nationale planer til at sikre, at 30% af Europas befolkning bruger højhastighedsinternet i 2010.

Hvordan den "femte frihed", fri bevægelighed for viden, bliver en realitet:

EU's indsats:

*- en forbedring af de centrale **rammebetingelser** for innovation ved en integreret patentjurisdiktion og et fælles patent på økonomisk rimelige vilkår, strømlining af de i dag fragmenterede regler for intellektuelle ejendomsrettigheder, især for at lette udbredelsen af indhold, fremskyndelse af indførelsen af indbyrdes kompatible standarder og skridt i retning af en mere fælles frekvensforvaltning, og forbedring af adgangen til risikokapital;*

*- fjernelse af hindringerne for grænseoverskridende **forskermobilitet**, baseret på et europæisk "pas";*

*- **samling af EU's og medlemsstaternes FoU-ressourcer i en fælles pulje for at sikre den mest effektive anvendelse** ved før udgangen af 2008 at aftale områder for fælles programmer og iværksættelse af fælles indkaldelse af projekter før udgangen af 2010;*

*- iværksættelse af en **ny generation af forskningsfaciliteter i verdensklasse** ved inden udgangen af 2009 at udarbejde køreplaner for iværksættelsen af de 35 fælles aftalte projekter[9]. For disse projekter af global rækkevidde skal der indledes en dialog med interesserede internationale partnere i løbet af 2008.*

[9] Det Europæiske Strategiforum for Forskningsinfrastrukturer, Europæisk køreplan for forskningsinfrastrukturer, rapport 2006 + Rådets konklusioner af 21-22.5.2007.

*- forbedring af konkurrencen for **højhastighedsinternet** ved at vedtage telereformen senest i maj 2009.*

Medlemsstaterne bør:

*- i højere grad koordinere bestræbelserne på at forbedre rammebetingelserne for **innovation;***

*- bebude, hvordan de nationale **FoU-investeringsmål** for 2010 vil blive opfyldt, og hvordan deres FoU-strategier vil bidrage til at skabe et europæisk forskningsområd;*

*- fjerne hindringerne for **forskermobiliteten** mellem offentlige og private forskningscentre;*

*- senest i 2008 udarbejde nationale strategier for at identificere den **nye generation af forskningsfaciliteter i verdensklasse,** hvori de vil deltage;*

*- som led i deres nationale reformprogrammer fastsætte mål for brugen af **højhastighedsinternet**[10] og stræbe mod en dækningsgrad på 30% af den europæiske befolkning og opkobling for alle skoler i 2010.*

4.4. Energi og klimaændringer

På mødet i foråret 2007 forpligtede Det Europæiske Råd sig til at ændre Europa til en kulstoffattig økonomi med en sikker, bære- og konkurrencedygtig energiforsyning. Man blev enig om ambitiøse mål til at begrænse udledninger af drivhusgasser, øge energieffektiviteten og fremme anvendelsen af vedvarende energi senest i 2020. Udfordringerne i den næste cyklus vil være at få rammer og instrumenter på plads for at nå disse mål og arbejde sammen med resten af verden for at nå til enighed om lignende ambitiøse aktioner inden for FN's rammer.

Hele økonomien vil være nødt til at omstille sig for at nå disse vidtrækkende mål. Markedsbaserede instrumenter, såsom emissionshandelsordningen, giver de økonomiske aktører incitamenter til at begrænse deres emissioner på den mest omkostningseffektive måde. En styrket emissionshandelsordning bør suppleres af en indsats for at få opstillet juridisk bindende mål for drivhusgasser og vedvarende energi: Dette vil betyde en blanding af målrettet regulering, effektiv anvendelse af økonomiske instrumenter, såsom subsidier, skattemæssige incitamenter eller offentlige indkøb samt skridt til at øge gennemsigtigheden, såsom mærkning eller grønne regnskaber. De hurtigste gevinster kan opnås inden for energieffektivitet, hvor regeringerne kan spille en pionerrolle. Alle disse bestræbelser skal ledsages af vedholdende investeringer i forskning og udvikling og aktiv overtagelse af nye teknologier, som det for nylig blev skitseret i Kommissionens forslag til en strategisk plan for energiteknologi[11].

---

[10] Kommissionen vil overvåge udviklingen i EU's internetøkonomi i kraft af et bredbåndskvalitetsindeks, der vil blive indført i 2008.

[11] "Mod en strategisk energiteknologiplan for EU" - KOM(2006) 847.

Et mere konkurrencedygtigt og integreret energimarked vil udgøre et betydeligt bidrag til at opnå sikker, vedvarende og konkurrencedygtig energi til EU. Dette indebærer nye investeringer til at forbedre infrastrukturer og sammenkoblinger, bedre lagerforvaltning, solidaritetsmekanismer og et mere diversificeret energimix. Samtidig vil det være nødvendigt, at alle politikker tilpasser sig virkningen af klimaændringerne. Selv om klimaændringer kan holdes inden for acceptable rammer med en beslutsom global indsats, så kan de ikke forhindres. De politikker, der føres, skal indregne denne realitet som en faktor, og de skal reducere de sociale, miljømæssige og økonomiske virkninger til et minimum, samtidig med at man udvikler potentialet i nye teknologier for at øge EU-industriens konkurrenceevne.

Europas overgang til en kulstoffattig og energieffektiv økonomi:

EU's indsats:

- der skal vedtages lovgivningsmæssige forslag for at fuldende ***det indre marked for el og gas*** *og* ***klimaændringspakken*** *med henblik på at opstille rammerne for at realisere en formindskelse på mindst 20% af emissionerne af drivhusgasser og nå op på en energiandel for vedvarende energi på 20% senest i 2020;*

- der skal arbejdes for en industripolitik, der er rettet mod ***mere bæredygtig produktion og forbrug,*** *hvor der fokuseres på vedvarende energi og kulstoffattige og ressourceeffektive produkter, tjenesteydelser og teknologier;*

- direktivet om energiafgifter *bør tages op til revision for at knytte det nærmere til EU's energi- og miljømål;*

- kravene bør skærpes i direktivet om ***bygningers energimæssige ydeevne****.*

Medlemsstaterne bør:

- ***tage deres økonomiske instrumenter op til revision****, herunder beskatning, subsidier og gebyrer for at sikre, at de bidrager til kampen mod klimaændringer på en omkostningseffektiv måde;*

- de kontraherende myndigheder bør opfordres til systematisk at lade ***energieffektivitet*** *indgå som et af tildelingskriterierne i forbindelse med offentlige indkøb;*

- der bør fastsættes bindende mål for reduktion af energiforbruget i offentlige bygninger;

- ***sammenkoblingen af energinet*** *bør forbedres.*

5. OPFØLGNING EFTER DET EUROPÆISKE RÅDS FORÅRSMØDE I 2008

Den fornyede Lissabon-strategi for vækst og beskæftigelse er allerede ved at give resultater. Europa har nu en fælles integreret dagsorden, et sæt instrumenter til at arbejde i partnerskab om fælles udfordringer samt en effektiv årlig overvågning af fremskridtene i kraft af forårsmøderne i Det Europæiske Råd.

Alt er klart til, at Det Europæiske Råd på forårsmødet i 2008 kan **igangsætte den næste ambitiøse cyklus** ved:

- at vedtage aktionerne inden for de fire prioriterede områder som fastsat i afsnit 4,

- på ny at bekræfte de integrerede retningslinjer for de næste tre år,

- at slutte op om Kommissionens forslag om landespecifikke henstillinger og "fokuspunkter",

- at opfordre medlemsstaterne til at gennemføre de resterende reformer i deres nationale reformprogrammer og sikre, at de har ajourførte nationale reformprogrammer til den nye cyklus, at opfordre medlemsstaterne til som led i deres årlige gennemførelsesrapporter at forelægge Rådet og Kommissionen konkrete handlingsplaner med angivelse af deres specifikke politiske reaktioner og tidsplaner for gennemførelse af de landespecifikke henstillinger og "fokuspunkter",

- at slutte op om det nye Lissabon-program for Fællesskabet,

- at opfordre medlemsstaterne til at arbejde sammen med de nationale og regionale parlamenter med henblik på at afholde årlige drøftelser om gennemførelsen af deres nationale reformprogrammer og landespecifikke henstillinger,

- at opfordre medlemsstaterne til at sikre, at samhørighedsfondene anvendes i overensstemmelse med bestemmelserne om øremærkning, så de får den maksimale indvirkning på vækst og beskæftigelse,

- at anspore de nationale Lissabon-koordinatorer til at fortsætte med at udveksle reformerfaringer, især på de fire prioriterede områder, om erfaringerne med hensyn til at styrke involveringen af interessenterne,

- at opfordre Europa-Parlamentet til at spille en aktiv rolle i den næste cyklus, herunder ved hjælp af sin dialog med de nationale parlamenter.